

दानिएलको पुस्तक - एक सय चौधौँ

अन्तिम पुस्ता: इजकिएलको भविष्यसूचक परिपूर्तिको उद्घाटन र १४४,००० को छाप लगाइने कार्य

Jeff Pippenger

2024-03-03

सेप्टेम्बर ११, २००१ मा तेस्रो हायको आगमन देखेको पुस्ता पृथ्वीको इतिहासको अन्तिम पुस्ता हो। यस सत्यलाई पुष्टि गर्ने इजकिएलको अंशलाई मिल्लेरवादीहरूले दश कुँवारीहरूको दृष्टान्तसँग प्रत्यक्ष रूपमा सम्बन्धित, र त्यसकारण हबक्कूक अध्याय २ सँग सम्बन्धित, भनी बुझेका थिए। त्यस इतिहासमा, हबक्कूक अध्याय २ को त्यो दर्शन, जो “अब ढिलाइ गर्नेछैन,” र जसको पूर्ति अक्टोबर २२, १८४४ मा भएको थियो, संयुक्त राज्य अमेरिकामा चाँडै आउने आइतबारको व्यवस्थाको पूर्वछाया थियो। तर अब थप लम्ब्याइनेछैन भन्ने दर्शनसम्बन्धी इजकिएलको भविष्यवाणी एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाउने इतिहासमा पूर्ण रूपमा पूरा हुन्छ, जुन सेप्टेम्बर ११, २००१ मा तेस्रो हायको आगमनसँगै आरम्भ भएको थियो।

अनि परमप्रभुको वचन म कहाँ आयो, यसो भन्दै, हे मानिसका सन्तान, यो कस्तो उखान हो, जो तिमीहरूले इस्राएलको देशमा भन्दैछौ, ‘दिनहरू लम्बिँदै गएका छन्, र हरेक दर्शन निष्फल हुन्छ’? यसकारण तिनीहरूलाई भन, परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: म यस उखानलाई अन्त गरिदिनेछु, र तिनीहरूले यसलाई इस्राएलमा अब फेरि उखानका रूपमा प्रयोग गर्नेछैनन्; तर तिनीहरूलाई भन, ‘दिनहरू नजिक आएका छन्, र हरेक दर्शनको पूरा हुने समय पनि।’ किनकि इस्राएलको घरानाभित्र अबदेखि कुनै व्यर्थ दर्शन वा चापलुसीपूर्ण शकुनवाणी रहनेछैन। किनकि म नै परमप्रभु हुँ: म बोल्नेछु, र जुन वचन म बोल्नेछु, त्यो पूरा हुनेछ; त्यो अब उप्रान्त लम्ब्याइनेछैन; किनकि, हे विद्रोही घराना, तिमीहरूकै दिनमा म वचन बोल्नेछु, र त्यसलाई पूरा गर्नेछु, परमप्रभु परमेश्वर भन्नुहुन्छ। फेरि परमप्रभुको वचन म कहाँ आयो, यसो भन्दै, हे मानिसका सन्तान, हेर, इस्राएलको घरानाका मानिसहरू यसो भन्छन्, ‘उसले देखेको दर्शन धेरै पछिका दिनहरूका लागि हो, र उसले टाढाका समयहरूको विषयमा अगमवाणी गर्दछ।’ यसकारण तिनीहरूलाई भन, परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: मेरा कुनै पनि वचन अबदेखि फेरि लम्ब्याइनेछैनन्, तर मैले बोलेको वचन पूरा हुनेछ, परमप्रभु परमेश्वर भन्नुहुन्छ। इजकिएल १२:२१-२८।

सबै अगमवक्ताहरूले अन्त्यका दिनहरूका विषयमा बोल्छन्, र “इस्राएलको घरभित्र” रहेको “व्यर्थ दर्शन” र “चापलुसीपूर्ण भविष्यकथन” नै नक्कली पछिल्लो वर्षा हो—एउटा “शान्ति र सुरक्षा” को सन्देश—जसले यस्तो तर्क गर्दछ कि “उसले देखेको दर्शन धेरै दिनपछिको लागि हो, र उसले धेरै टाढाका समयहरूको विषयमा अगमवाणी गर्दछ।” यही हबक्कूकको “बहस” हो, किनकि “व्यर्थ दर्शन” प्रस्तुत गर्नेहरू “उसले देखेको दर्शन” को विरुद्धमा तर्क गर्छन्। तिनीहरू दाबी गर्छन् कि “उसले देखेको दर्शन धेरै दिनपछिको लागि हो, र उसले धेरै टाढाका समयहरूको विषयमा अगमवाणी गर्दछ।” शान्ति र सुरक्षाको सन्देशका सन्देशवाहकहरू दाबी गर्छन्, “दिनहरू लम्ब्याइएका छन्, र प्रत्येक दर्शन असफल हुन्छ,” आखिर, के उसले जुलाई १८, २०२० को भविष्यवाणी गरेको थिएन र? “व्यर्थ दर्शन” का सन्देशवाहकहरूलाई इजकिएलले त्यस अध्यायका पहिलो दुई पदहरूमा पनि पहिचान गरेका छन्।

परमप्रभुको वचन फेरि म कहाँ आयो, यसो भन्दै, हे मानिसका सन्तान, तँ एक विद्रोही घरानाको बीचमा बस्दछस्, जससँग हेर्नका लागि आँखा छन्, तर तिनीहरू देख्दैनन्; सुन्नका लागि कान छन्, तर तिनीहरू सुन्दैनन्; किनकि तिनीहरू विद्रोही घराना हुन्। इजकिएल १२:१, २।

सबै अगमवक्ताहरू एक-अर्कासँग सहमत छन्, र सबैले अन्तिम दिनहरूको विषयमा बोल्छन्; र जब ख्रीष्टले आफ्नो सेवकाइको इतिहासमा कुतर्क गर्ने यहूदीहरूलाई सम्बोधन गर्नुभयो, तब उहाँले यशैया उद्धृत गर्दै, त्यसबेला परमेश्वरबाट परित्यक्त भइरहेका ती कुतर्क गर्ने यहूदीहरूलाई—देख्ने आँखा भएर पनि नदेख्ने, र सुन्ने कान भएर पनि नसुन्ने—भनी चिनाउनुभयो। अहिले पनि, त्यही समयझैं, इजकिएलले लौदिकेयी एडभेन्टावादका उपहास गर्ने

मानिसहरूलाई, अर्थात् हाम्रो युगका कुतर्क गर्ने यहूदीहरूलाई सम्बोधन गरिरहेका छन्, जसले पछिल्लो वर्षाको सन्देशको विरोधमा शान्ति र सुरक्षाको सन्देश प्रस्ताव गर्छन्। येशू उहाँले आफ्ना वचनमा स्थापित गर्नुभएका नियमहरूद्वारा शासित हुनुहुन्थ्यो, त्यसैले उहाँका भविष्यवाणीहरू पनि, उहाँले कुतर्क गर्ने यहूदीहरूलाई सम्बोधन गर्नुभएको समयभन्दा अझ विशेष रीतिले, अन्तिम दिनहरूलाई नै सम्बोधन गरिरहेका छन्।

यसकारण म तिनीहरूसित दृष्टान्तहरूमा बोल्दछु; किनकि हेर्दाहेर्दै पनि तिनीहरूले देख्दैनन्, र सुन्दैसुन्दै पनि तिनीहरूले सुन्दैनन्, न त बुझ्दछन्। अनि तिनीहरूमा यशैयाको यो भविष्यवाणी पूरा हुन्छ, जसले भन्दछ, सुनेर तिमीहरूले सुन्नेछौ, तर बुझ्नेछैनौ; र देखेर तिमीहरूले देख्नेछौ, तर ग्रहण गर्नेछैनौ। किनकि यस जातिको हृदय मोटाएको छ, र तिनीहरूका कान सुन्नमा मन्द भएका छन्, र तिनीहरूले आफ्ना आँखाहरू बन्द गरेका छन्; नत्र कहिल्यै तिनीहरूले आफ्ना आँखाले देख्ने, आफ्ना कानले सुन्ने, र आफ्ना हृदयले बुझ्ने, र परिवर्तन भई फर्किने, अनि मैले तिनीहरूलाई निको पार्ने थिएँ। तर धन्य तिमीहरूका आँखाहरू, किनकि तिनीहरूले देख्छन्; र तिमीहरूका कान, किनकि तिनीहरूले सुन्छन्। किनकि साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, तिमीहरूले जे देख्छौ ती कुराहरू हेर्न धेरै अगमवक्ताहरू र धर्मी मानिसहरूले चाहना गरेका थिए, तर देखेनन्; र तिमीहरूले जे सुन्छौ ती कुराहरू सुन्न चाहना गरेका थिए, तर सुनेनन्। मत्ती १३:१३-१७।

सुन्छन्, तर सुन्दैनन्, र देख्छन्, तर देख्दैनन् भन्ने मानिसहरूको घटना तिनीहरू परमेश्वरका पूर्वजन हुन्, जो पन्छाइँदै जाने प्रक्रियामा छन् भन्ने विशेषता हो। त्यो भविष्यसूचक घटना यशैयाको त्यस्तो अवस्थासम्बन्धी भविष्यवाणीको परिपूर्ति हो। सबै अगमवक्ताहरूझैं, यशैया पनि ख्रीष्टसँगै अन्तिम दिनहरूको विषयमा बोलिरहेका छन्।

राजा उज्जियाहको मृत्यु भएको वर्षमा मैले प्रभुलाई एउटा सिंहासनमा विराजमान भएको देखें—उच्च र उन्नत; र उहाँको वस्त्रको घेरोले मन्दिर भरिएको थियो। उहाँको माथि सेराफहरू उभिएका थिए; प्रत्येकका छवटा पखेटा थिए: दुईद्वारा उसले आफ्नो मुख छोप्थ्यो, दुईद्वारा उसले आफ्नो खुट्टा छोप्थ्यो, र दुईद्वारा उड्थ्यो। अनि एउटाले अर्कोलाई पुकारेर भन्यो, “पवित्र, पवित्र, पवित्र, सेनाहरूका परमप्रभु हुनुहुन्छ; सारा पृथ्वी उहाँको महिमाले भरिएको छ।” पुकार्नेको स्वरले ढोकाका चौखटहरू हल्लिए, र भवन धुवाँले भरियो। तब मैले भनें, “हाय मलाई! किनकि म नष्ट भएँ; किनभने म अशुद्ध ओठ भएको मानिस हुँ, र म अशुद्ध ओठ भएका मानिसहरूको बीचमा बस्दछु; किनकि मेरा आँखाहरूले राजालाई, सेनाहरूका परमप्रभुलाई, देखेका छन्।” तब सेराफहरूमध्ये एक जना वेदीबाट चिम्टाले लिएको दन्किरहेको अँगारो हातमा लिएर मतिर उडेर आयो। अनि त्यसले त्यो मेरो मुखमा राखेर भन्यो, “हेर, यसले तेरा ओठ छोएको छ; र तेरो अधर्म हटाइयो, र तेरो पाप शुद्ध पारियो।” तब मैले प्रभुको स्वर यसो भन्दै सुनें, “म कसलाई पठाऊँ, र हाम्रो निम्ति को जानेछ?” तब मैले भनें, “म यहाँ छु; मलाई पठाउनुहोस्।” अनि उहाँले भन्नुभयो, “जाऊ, र यस प्रजालाई भन, ‘तिमीहरूले निश्चय नै सुन, तर नबुझ्; तिमीहरूले निश्चय नै देख, तर नबुझ।’ यस प्रजाको हृदय मोट्टो बनाइदे, तिनका कान भारी पारिदे, र तिनका आँखाहरू बन्द गरिदे; नत्रता तिनीहरूले आफ्ना आँखाले देख्नेछन्, आफ्ना कानले सुन्नेछन्, आफ्नो हृदयले बुझ्नेछन्, फर्कनेछन्, र निको पारिनेछन्।” यशैया ६:१-१०।

यशैया, इजकिएल र ख्रीष्ट—यी सबैले अन्तिम दिनहरूमा, पछिल्लो वर्षाको समयमा, पछिल्लो वर्षाको साँचो र झूटा सन्देशमाथि बहस भइरहेको बेला, हबक्कूक अध्याय दुईको पूर्तिमा, मुहर लगाइँदै गरेका जनहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। येशूका अनुसार, यो पूरा हुने समयावधिमा धर्मीहरूले दृष्टान्तहरू “देखिरहेका” हुन्छन्, र यो भविष्यवाणीको एक प्रतीक हो। “बुद्धिमान”हरूले पछिल्लो वर्षाको भविष्यवाणीय सन्देश बुझिरहेका हुन्छन्, तर कचकच गर्ने यहूदीहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएकाहरूले न त देख्छन्, न त सुन्छन्; र इजकिएलका अनुसार उनीहरूले शान्ति र सुरक्षाको सन्देश प्रस्तुत गर्दै ती भविष्यवाणीहरूको पूरा हुनु अझै धेरै टाढाको भविष्यमा छ भनी तर्क गर्छन्। उनीहरूले ती भविष्यवाणीहरूलाई अस्वीकार गर्दैनन्; कचकच गर्ने यहूदीहरूले आउने मसीहसम्बन्धी भविष्यवाणीलाई ओठे सेवा मात्र दिएका थिए; तर उनीहरूले केवल त्यस घटनालाई धेरै टाढाको भविष्यमा सारिदिए। तथापि, येशूले आफ्नो समयको भविष्यवाणीय सन्देश “देख्ने”हरूलाई धन्य घोषित गर्नुभयो।

ख्रीष्टको दिनमा त्यो सन्देश उहाँको बप्तिस्माको समयमा आइपुग्यो, जब पवित्र आत्मा ओर्लनुभयो। उहाँको बप्तिस्मामा पवित्र आत्माको अवतरणले ११ अगस्ट, १८४० मा प्रकाश १० का स्वर्गदूतको अवतरणको पूर्वसंकेत गर्‍यो। यी दुवै इतिहासमध्ये कुनै पनि इतिहासमा भएको दैवी अवतरणले त्यस युगको वर्तमान सत्यको सन्देश आइपुगेको कुरालाई चिन्हित गर्‍यो; येशूका लागि त्यो उहाँको मृत्यु र पुनरुत्थानको सन्देश थियो, जसलाई उहाँको बप्तिस्माले प्रतिनिधित्व गरेको थियो। मिलेराइटहरूका लागि त्यो पहिलो र दोस्रो विपत्तिका इस्लामसम्बन्धी सन्देश थियो, जसले समय-भविष्यवाणीको परीक्षण गर्ने सन्देशलाई पुष्टि गर्‍यो। ती दुवै इतिहासहरू ११ सेप्टेम्बर, २००१ मा पछिल्लो वर्षाको परीक्षण गर्ने सन्देशको आगमनसँग मेल खान्छन्। यही कारणले सिस्टर ह्याइटले निम्नलिखित कुरा अभिलेख गर्नुभएको छ:

१८४०-१८४४ सम्म दिइएका सबै सन्देशहरू अहिले प्रभावशाली रूपमा प्रस्तुत गरिनुपर्छ, किनकि धेरै मानिसहरूले आफ्नो दिशा गुमाइसकेका छन्। यी सन्देशहरू सबै मण्डलीहरूकहाँ पुग्नुपर्छ।

“ख्रीष्टले भन्नुभयो, ‘धन्य हुन् तिमीहरूका आँखा, किनकि तिनले देखेछन्; र तिमीहरूका कान, किनकि तिनले सुन्छन्। किनकि साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, धेरै अगमवक्ताहरू र धर्मी मानिसहरूले तिमीहरूले देखेका कुराहरू देख्न चाहेका थिए, तर देखेनन्; र तिमीहरूले सुनेका कुराहरू सुन्न चाहेका थिए, तर सुनेनन्’ [मत्ती १३:१६, १७]। धन्य हुन् ती आँखाहरू, जसले १८४३ र १८४४ मा देखिएका कुराहरू देखे।”

“सन्देश दिइयो। र सन्देश दोहोर्याउन कुनै विलम्ब हुनु हुँदैन, किनकि समयका चिन्हहरू पूरा हुँदैछन्; समापनको कार्य अवश्य सम्पन्न हुनुपर्छ। छोटो समयमै एउटा महान् कार्य सम्पन्न हुनेछ। परमेश्वरको नियुक्तिद्वारा चाँडै एउटा सन्देश दिइनेछ, जो बढ्दै गएर ठूलो पुकारमा परिणत हुनेछ। तब दानिएल आफ्नो भागमा उभिनेछन्, आफ्नो साक्षी दिनका लागि।

“हाम्रा मण्डलीहरूको ध्यान जागृत गरिनुपर्छ। हामी संसारको इतिहासको सबैभन्दा महान् घटनाको सीमारेखामा उभिएका छौं, र शैतानले परमेश्वरका जनहरूमाथि त्यस्तो अधिकार पाउनुहुँदैन कि उसले तिनीहरूलाई निद्रामग्न पारोस्। पोपतन्त्र आफ्नो सामर्थ्यमा प्रकट हुनेछ। अब सबै जागृत हुनुपर्छ र पवित्रशास्त्रको खोजी गर्नुपर्छ, किनकि अन्तिम समयमा के हुनेछ भन्ने कुरा परमेश्वरले आफ्ना विश्वासयोग्य जनहरूलाई प्रकट गर्नुहुनेछ। प्रभुको वचन शक्ति सहित उहाँका जनहरूकहाँ आउनुपर्छ....”

“मलाई यो प्रस्तुत गरिएको छ—कि हामी निदाएका छौं, र हाम्रो दर्शनको समय चिन्दैनौं। तर यदि हामी परमेश्वरको सामु आफूलाई नम्र तुल्याउँछौं, र उहाँलाई सम्पूर्ण हृदयले खोज्छौं भने, उहाँ हामीबाट भेटिनुहुनेछ।”
Manuscript Releases, volume 21, 436-438.

ख्रीष्टको इतिहासमा मसीहको वर्तमान सत्यको सन्देशद्वारा प्रतिरूपित गरिएको सन्देश, र १८४० देखि १८४४ सम्मको वर्तमान सत्यको सन्देशले, मिलेराइट सन्देश पुनः दोहोरिने अन्तिम दिनहरूतर्फ संकेत गर्दछ। “देख्न र सुन्न” असमर्थ ठहराइएका इतिहासहरूमा रहेका मानिसहरूले “आफ्नो भेटघाटको समय चिन्दैनन्।” जब यशैयाले पछिल्ला वर्षाको जाली सन्देशका सन्देशवाहकहरूको पहिलो सन्दर्भ प्रस्तुत गर्छन्—जो देखेछन्, तर देखेनन्—तब उनी यस अवधिको आरम्भ हुने समयलाई चिन्हित गर्छन्; त्यो अवधि, जसको विषयमा सिस्टर ह्याइटले भन्नुभएको थियो, “परमेश्वरद्वारा नियुक्त सन्देश, जो ठूलो पुकारमा फैलिनेछ।” “परमेश्वरद्वारा नियुक्त” ले सन्देश आउने एउटा निश्चित समयलाई जनाउँछ, र यशैया अध्याय छको पद तीनमा, यशैयाले त्यस समयलाई ठ्याक्कै निर्दिष्ट गर्छन्।

अनि एकले अर्कोलाई पुकारेर भने, “पवित्र, पवित्र, पवित्र सेनाहरूका परमप्रभु हुनुहुन्छ; सारा पृथ्वी उहाँको महिमाले परिपूर्ण छ।” यशैया ६:३।

बहिनी ह्याइटले संकेत गर्नुहुन्छ कि जब स्वर्गदूतहरू एकले अर्कोलाई “पवित्र, पवित्र, पवित्र” भन्दै पुकार्छन्, त्यस प्रसङ्गमा जहाँ यशैयाले आँखा भएका, देख्ने, तर नदेख्नेहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, त्यसको परिपूर्ति सेप्टेम्बर ११, २००१ मा हुन्छ।

“जब तिनीहरू [स्वर्गदूतहरूले] भविष्य देख्छन्, जब सारा पृथ्वी उहाँको महिमाले भरिनेछ, तब विजयमय स्तुतिको गीत मधुर गानमा एकबाट अर्कातर्फ यसरी प्रतिध्वनित हुन्छ, ‘पवित्र, पवित्र, पवित्र, सेनाहरूका परमप्रभु हुनुहुन्छ।’ तिनीहरू परमेश्वरको महिमा गर्नमा पूर्णतः सन्तुष्ट छन्; र उहाँको उपस्थितिमा, उहाँको अनुमोदनपूर्ण मुस्कानमुनि, तिनीहरूले त्यसभन्दा बढी केही चाहँदैनन्। उहाँको प्रतिरूप धारण गर्नमा, उहाँको सेवा गर्नमा र उहाँको आराधना गर्नमा, तिनीहरूको सर्वोच्च अभिलाषा पूर्णतः प्राप्त भएको छ।” Review and Herald, December 22, 1896.

सेप्टेम्बर ११, २००१ मा एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाउने कार्य प्रारम्भ भयो, र पछिल्लो वर्षा छर्किन थाल्यो, अनि जब दस कन्याको दृष्टान्त दोहोरिँदै थियो, हबक्कूकको विवाद प्रारम्भ भयो। त्यस बिन्दुमा इजकिएलको भविष्यवाणीले आफ्नो सिद्ध परिपूर्ति प्राप्त गर्‍यो। भविष्यसूचक वचन अबउप्रान्त विलम्ब गरिने छैन, र सेप्टेम्बर ११, २००१ का घटनाहरूको साक्षी भएको पुस्ता पृथ्वी ग्रहको अन्तिम पुस्ता हो, किनकि एडभेन्टादको अन्त्यकालको दर्शनले ख्रीष्टको दोस्रो आगमनमा अनुग्रह-अवधिको समाप्ति घोषणा गर्दछ। यस तथ्यको दोस्रो साक्षी लूकाको पुस्तक, अध्याय एक्काइसमा पाइन्छ।

साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, यी सबै कुरा पूरा नहोउन्जेल यो पुस्ता बितेर जानेछैन। स्वर्ग र पृथ्वी टलिजानेछन्, तर मेरा वचनहरू कहिल्यै टलिजानेछैनन्। लूका २१:३२, ३३।

लूका अध्याय २१ मा येशूले पृथ्वीको इतिहासको अन्तिम पुस्तालाई पहिचान गर्नुहुन्छ। उहाँले भर्खरै सन् ७० मा यरूशलेमको विनाशदेखि लिएर मिलेराइट इतिहाससम्म फैलिएको क्रमिक इतिहासको एक समग्र अवलोकन प्रस्तुत गर्नुभएको छ। त्यसपछि उहाँ भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहासलाई प्रत्यक्ष रूपमा पहिचान गर्ने वर्णनबाट बाहिर निस्कनुहुन्छ र एउटा दृष्टान्त प्रस्तुत गर्नुहुन्छ, जसले उहाँले प्रस्तुत गर्नुभएको भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहासलाई केवल पुनः दोहोर्‍याउँछ र विस्तार पनि गर्दछ। यसरी उहाँले एउटै वर्णनका लागि दुई आन्तरिक साक्षीहरू प्रदान गर्नुभयो, र अन्त्यमा ती घटनाहरूका साक्षी भएको “पुस्ता” उहाँको पुनरागमनसम्म जीवित रहनेछ भनी पहिचान गर्नुभयो; यसरी सन्दर्भअनुसार उहाँले एक लाख चवालीस हजारद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको पुस्तालाई पहिचान गर्नुभयो।

एक लाख चवालीस हजार जनको छाप लगाइने इतिहास अन्तिम पुस्ताको इतिहास हो, र उनीहरूले मृत्युको स्वाद चाख्दैनन्, यद्यपि उनीहरू त्यस समयमा जीवित हुन्छन् जब स्वर्ग र पृथ्वी बितेर जान्छन्।

तर प्रभुको दिन रातिमा चोर आएझैं आउनेछ; त्यस दिन आकाशहरू ठूलो गर्जनसहित टाढा जानेछन्, तत्त्वहरू प्रचण्ड तापले पग्लिनेछन्, र पृथ्वी तथा त्यसमा भएका कामहरू जलेर नष्ट हुनेछन्। यसकारण, यी सबै कुराहरू यसरी विघटित हुनेछन् भने, पवित्र चालचलन र भक्तिमा तिमीहरू कस्ता मानिसहरू हुनुपर्छ, परमेश्वरको दिनको आगमनको प्रतीक्षा गर्दै र त्यसतर्फ आतुर हुँदै, जसमा आकाशहरू आगोले दग्ध भई विघटित हुनेछन्, र तत्त्वहरू प्रचण्ड तापले पग्लिनेछन्? २ पत्रुस ३:१०-१२.

ख्रीष्टको दोस्रो आगमन ख्रीष्टको रूपान्तरणमा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो।

“रूपान्तरणको पर्वतमा मोशा ख्रीष्टको पाप र मृत्यु माथिको विजयका साक्षी थिए। उनले धर्मीहरूको पुनरुत्थानमा चिहानबाट बाहिर आउनेहरूलाई प्रतिनिधित्व गरे। एलियाह, जसलाई मृत्यु नदेखीकन स्वर्गमा लगिएको थियो, उनले ख्रीष्टको दोस्रो आगमनमा पृथ्वीमा जीवित रहनेहरूलाई प्रतिनिधित्व गरे, र जो ‘एकै क्षणमा, आँखा झिम्क्याउने बित्तिकै, अन्तिम तुरहीमा’ ‘परिवर्तित’ हुनेछन्; जब ‘यस मरणशीलले अमरताको धारण गर्नेपर्छ,’ र ‘यस भ्रष्ट हुनेले अभ्रष्टताको धारण गर्नेपर्छ।’ १ कोरिन्थी १५:५१-५३। येशू स्वर्गको ज्योतिले आवृत हुनुहुन्थ्यो, जसरी उहाँ ‘मुक्तिका निम्ति पाप बिना दोस्रो पल्ट’ आउनुहुँदा प्रकट हुनुहुनेछ। किनकि उहाँ ‘आफ्ना पिताको महिमामा पवित्र स्वर्गदूतहरूसँग’ आउनुहुनेछ। हिब्रू ९:२८; मर्कूस ८:३८। उद्धारकर्ताले चेलाहरूलाई दिनुभएको प्रतिज्ञा अब पूरा भएको थियो। पर्वतमा भविष्यको महिमामय राज्यलाई सानो रूपमै प्रस्तुत गरिएको थियो,—ख्रीष्ट राजा, मोशा पुनरुत्थान भएका सन्तहरूका प्रतिनिधि, र एलियाह रूपान्तरित गरिएकाहरूका प्रतिनिधि।” द डिजाएर अफ एजेज, ४२१.

नमरेका एलियाहले नमर्ने एक लाख चवालीस हजार जनालाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र मोशाले मर्नेहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। अन्तिम दिनहरूमा ती दुई वर्गहरू प्रकाशको पुस्तक अध्याय ७ मा एक लाख चवालीस हजार र महान् भीडको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्। जब प्रकाशको पुस्तक अध्याय ६ मा पाँचौँ छाप खोलिन्छ, तब अन्धकार युगको समयमा पोपसत्ताद्वारा हत्या गरिएकाहरूलाई सेता वस्त्रहरू दिइन्छ।

“‘अनि जब उहाँले पाँचौँ छाप खोल्नुभयो, तब मैले वेदीमुनि परमेश्वरको वचनका निम्ति र तिनीहरूले धारण गरेको गवाहीका निम्ति मारिएकाहरूका प्राणहरू देखें; अनि तिनीहरूले ठूलो सोरले कराउँदै भने, हे प्रभु, पवित्र र सत्य, पृथ्वीमा बस्नेहरूमाथि हाम्रा रगतको न्याय गरी प्रतिशोध लिन तपाईं कति बेला सम्म विलम्ब गर्नुहुन्छ? अनि तिनीहरूमध्ये प्रत्येकलाई सेता पोशाकहरू दिइयो [तिनीहरू शुद्ध र पवित्र ठहराइए]; अनि तिनीहरूलाई भनियो, कि तिनीहरू अझै केही समय विश्राम गरून्, जबसम्म तिनीहरूका सहकर्मी दासहरू र तिनीहरूका दाजुभाइहरू पनि, जसरी तिनीहरू मारिए त्यसरी नै मारिनुपर्नेहरू, पूरा नहोउन्’ [प्रकाश ६:९-११]। यहाँ यूहन्नालाई प्रस्तुत गरिएका दृश्यहरू वास्तविकतामा भएका थिएनन्, तर भविष्यमा आउने एउटा समयावधिमा हुने कुराहरू थिए।” Manuscript Releases, volume 20, 197.

शहीदहरूले परमेश्वरले कहिले तिनीहरूको हत्या-काण्डको प्रतिशोध लिनुहुनेछ भनी सोधिरहेका छन्। कुनै शहीदको हत्या हुनुभन्दा पहिले उसँग येशूको विश्वास थियो, किनकि त्यही विश्वासको प्रकटीकरणले नै पोपसत्तालाई उसको हत्या गर्न उक्सायो। सेता वस्त्रहरूले ख्रीष्टको धार्मिकतालाई जनाउँछन्, तर हत्या गरिएका यी आत्माहरूलाई दिइएका सेता वस्त्रहरू तिनीहरूको शहादतपछि दिइएका थिए। ती वस्त्रहरू केवल ख्रीष्टको धार्मिकताका मात्र प्रतीक होइनन्, तर शहादतका प्रतीक हुन्। कुनै शहीदलाई हत्या गरिनुभन्दा पहिले नै ख्रीष्टको धार्मिकताको वस्त्र हुन्छ। प्रकाश अध्याय सातको ठूलो भीडलाई सेता वस्त्रहरू दिइएका छन्, यसरी आउँदै गरेको आइतबारको व्यवस्थासम्बन्धी रक्तपातमा मर्नेहरूलाई जनाइएको छ। यस प्रकार एक लाख चवालीस हजारलाई एलियाद्वारा, र प्रभुमा मर्ने विश्वासयोग्यहरूलाई रूपान्तरणको पर्वतमा मोशाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

एक लाख चवालीस हजारहरू त्यो पुस्ता हुन् जो मर्दैनन्, र लूका अध्याय एक्काइसमा स्वर्ग र पृथ्वी बितेर जाँदा जीवित रहने भनेर ख्रीष्टले उल्लेख गर्नुभएको पुस्ता पनि तिनीहरू नै हुन्।

हामी यो अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“हाबेलको हत्या त्यही वैरभावको पहिलो उदाहरण थियो, जुन परमेश्वरले सर्प र स्त्रीको सन्तानको बीचमा—अर्थात् शैतान र उसका प्रजाहरू तथा ख्रीष्ट र उहाँका अनुयायीहरूको बीचमा—रहनेछ भनी घोषणा गर्नुभएको थियो। मानिसको पापद्वारा शैतानले मानवजातिमाथि अधिकार प्राप्त गरेको थियो, तर ख्रीष्टले तिनीहरूलाई उसको जुवाबाट स्वतन्त्र हुन समर्थ बनाउनुहुनेथियो। जब-जब परमेश्वरका थुमाको प्रति विश्वासद्वारा कुनै प्राणले पापको सेवालाई त्याग्छ, शैतानको क्रोध प्रज्वलित हुन्छ। हाबेलको पवित्र जीवनले शैतानको त्यस दाबीविरुद्ध साक्षी दियो कि मानिसले परमेश्वरको व्यवस्था पालन गर्नु असम्भव छ। जब दुष्टको आत्माद्वारा प्रेरित काइनले आफू हाबेललाई नियन्त्रण गर्न असमर्थ भएको देख्यो, तब ऊ यति क्रोधित भयो कि त्यसले उसको प्राण नै हर्‍यो। अनि जहाँ-जहाँ कोही परमेश्वरको व्यवस्थाको धार्मिकताको समर्थनमा अडिग उभिनेछन्, त्यहाँ यही आत्मा तिनीहरूका विरुद्ध प्रकट हुनेछ। यही आत्माले युगौंयुगदेखि ख्रीष्टका चेलाहरूका निम्ति खम्बा खडा गरेको छ र दहनका चिताहरू प्रज्वलित गरेको छ। तर येशूका अनुयायीमाथि थुपारिएका क्रूरताहरू शैतान र उसका सेनाहरूद्वारा उक्साइएका हुन्, किनकि तिनीहरूले उसलाई आफ्नो नियन्त्रणमा समर्पित हुन बाध्य पार्न सक्दैनन्। यो पराजित शत्रुको उन्मत्त क्रोध हो। येशूका प्रत्येक सहिद विजेताको रूपमा मरेका छन्। अगमवक्ता यसो भन्छन्, “तिनीहरूले उहाँलाई [‘त्यो पुरानो सर्प, जो शैतान र दियाबलस कहलाइन्छ’] थुमाको रगतद्वारा, र आफ्नो साक्षीको वचनद्वारा जिते; र तिनीहरूले मृत्युसम्म पनि आफ्नो प्राणलाई प्रिय ठानेनन्।” प्रकाश १२:११, १।” प्याट्रियाक्स एन्ड प्रोफेट्स, ७७.